

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของอาจารย์ ได้ผลดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์

เพศ

อาจารย์ผู้สอนไวยากรณ์อังกฤษในวิทยาลัยครูเป็นชาย 3 คน เป็นหญิง 27 คน

อายุ

อาจารย์ที่มีอายุสูงสุดคือเกิน 40 ปีมี 1 คน อายุระหว่าง 36 - 40 ปีมี 10 คน
ระหว่าง 31 - 35 ปีมี 6 คน ระหว่าง 25 - 30 ปีมี 10 คน ที่เหลือ 3 คนมีอายุต่ำกว่า
25 ปี

สถานะ

อาจารย์ทั้งหมดเป็นข้าราชการ

ระดับการศึกษา

วุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรีมี
18 คน สูงกว่าระดับปริญญาตรีมี 12 คน

การเลือกเรียนภาษาอังกฤษในระหว่างการศึกษา

อาจารย์ 23 คนใน 30 คนเลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก อาจารย์
6 คน เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท และมีอาจารย์เพียงคนเดียวที่ไม่ได้เลือกเรียน
ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท

ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ 12 คนใน 30 คน มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอยู่ใน
ระหว่าง 1 - 5 ปี ระหว่าง 6 - 10 ปีมี 8 คน มากกว่า 15 ปีมี 4 คน ระหว่าง
11 - 15 ปี และต่ำกว่า 1 ปี มีอย่างละ 3 คน

ประสบการณ์ในการสอนไวยากรณ์อังกฤษ

อาจารย์ 14 คนใน 30 คน มีประสบการณ์ในการสอนไวยากรณ์อยู่ในระหว่าง 1 - 5 ปี ระหว่าง 6 - 10 ปีมี 8 คน มากกว่า 15 ปี และน้อยกว่า 1 ปี มีอย่างละ 3 คน ระหว่าง 11 - 15 ปี มี 2 คน

รายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าร่วมอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ของอาจารย์ แสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 1 การเข้าร่วมการอบรม หรือเข้าร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับการสอน ภาษาอังกฤษ

จำนวนครั้ง	อบรม		สัมมนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	9	30	7	23.33
2 ครั้ง	6	20	8	26.67
3 ครั้ง	1	3.33	1	3.33
4 ครั้ง	1	3.33	1	3.33
ไม่เคยเข้าร่วมการอบรมหรือเข้าร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ	13	43.33	13	43.33

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า มีอาจารย์จำนวนมากที่ไม่เคยเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเลย รองลงมาเคยเข้าร่วมการอบรม 1 ครั้ง และ 2 ครั้งตามลำดับ และมีอาจารย์จำนวนน้อยมากที่เคยเข้าร่วมการอบรม 3 - 4 ครั้ง และในขณะเดียวกันมีอาจารย์จำนวนมากที่ไม่เคยเข้าร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ รองลงมาเคยเข้าร่วมการสัมมนา 2 และ 1 ครั้ง ตามลำดับ และมีอาจารย์จำนวนน้อยมากที่เคยเข้าร่วมการสัมมนา 3 - 4 ครั้ง

จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ทำการสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ 24 คนใน 30 คน มีชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระหว่าง 10 - 15 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์ ระหว่าง 16 - 20 ชั่วโมงและน้อยกว่า 10 ชั่วโมง มีอย่างละ 2 คน

จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ทำการสอนไวยากรณ์อังกฤษ

อาจารย์ 13 คนใน 30 คน มีชั่วโมงสอนไวยากรณ์อังกฤษอยู่ในระหว่าง 3 - 6 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์ ระหว่าง 10 - 12 ชั่วโมงมี 8 คน และระหว่าง 7 - 9 ชั่วโมงมี 5 คน

แหล่งเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาอังกฤษของอาจารย์

อาจารย์ 25 คนใน 30 คน ใช้วารสาร อาจารย์ 23 คนใช้นิตยสาร อาจารย์ 20 คนใช้เครื่องบันทึกเสียง อาจารย์ 17 คนใช้ภาพยนตร์ และอาจารย์ 16 คนอาศัยโปรแกรมจากวิทยุ หรือโทรทัศน์

หนังสืออ้างอิงที่อาจารย์ใช้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

หมายเหตุ:-

ตั้งแต่ตารางที่ 2 เป็นต้นไป ถ้าตารางใดมีเครื่องหมายดอกจัน (*) แสดงว่า ผู้ตอบเลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 2 หนังสืออ้างอิงที่อาจารย์ใช้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็น
ภาษาต่างประเทศ *

	จำนวน	ร้อยละ
1. Syoc, Van Bryce. <u>Method of Teaching English As A Foreign Language.</u>	14	46.67
2. กานดา สินขวานนท์. <u>วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับชั้น ป.กศ</u>	14	46.67
3. สุโร พงษ์ทองเจริญ. <u>ตำราวิชาชุดक्रमมัธยมของคุรุสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน 5 วิธีสอนภาษาอังกฤษ</u>	13	44.33
4. Lodo, Robert. <u>Language Teaching: A Scientific Approach.</u>	12	40
5. Allen, Harold B. <u>Teaching English as a Second Language.</u>	11	36.67
6. Fries, Charles C. <u>Teaching and Learning English as a Foreign Language.</u>	10	33.35
7. Finocchiaro, Mary. <u>English as a Second Language: From Theory to Practice.</u>	6	20
8. Mackey, William Francis. <u>Language Teaching Analysis.</u>	1	3.33
9. Rivers, Wilga M. <u>Teaching Foreign Language Skills.</u>	1	3.33

จากตารางที่ 2 แสดงว่าอาจารย์ส่วนมากใช้ Syoc: Methods of Teaching English As A Foreign Language. และ กานคา สินชวานนท์: วิธีสอนภาษาอังกฤษ สำหรับชั้น ป.กศ เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มากที่สุด รองลงมาใช้ สุโร พงษ์ทองเจริญ. : ตำราวิชาชุดक्रमิยัมของคุรุสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน 5 วิธีสอนภาษาอังกฤษ Lado: Language Teaching: A Scientific Approach. Fries: Teaching and Learning English as a Foreign Language. Allen: Teaching English as a Second Language และ Finocchiaro: English as a Second Language: From Theory to Practice. ตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดใช้ Mackey: Language Teaching Analysis และ Rivers: Teaching Foreign Language Skills.

หนังสืออ้างอิงที่อาจารย์ใช้ในการสอนไวยากรณ์อังกฤษ แสดงไว้ในตาราง
ข้างล่างนี้

ตารางที่ 3 หนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์อังกฤษ

	จำนวน	ราคา
1. Fries, Charles C. <u>Teaching of English Grammar.</u>	11	36.67
2. Hornby, S.A. <u>A Guide to Patterns and Usage in English.</u>	11	36.67
3. Christophersen, Paul and Arthur O. Sandvel. <u>An Advanced English Grammar.</u>	10	33.33
4. Heaton, B.J. and Stocks, P.J. <u>Overseas Students, Companion to English Studies.</u>	6	20
5. Eckersley, E.C. <u>A Concise English Grammar for Foreign Students.</u>	6	20
6. Zandvoort, W.R. <u>A Handbook of English Grammar.</u>	4	13.33
7. Close, A.R. <u>English as a Foreign Language.</u>	3	10

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าอาจารย์ส่วนมากใช้หนังสือ Teaching of English Grammar. และ A Guide to Patterns and Usage in English เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์อังกฤษมากที่สุด รองลงมาใช้ An Advanced English Grammar Overseas Students, Companion to English Studies. และ A Concise English Grammar for Foreign Students มีอาจารย์จำนวนน้อยที่ใช้ A Handbook of English Grammar และ English as a Foreign Language.

ในการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
 อาจารย์ผู้สอนอ่านวารสาร และ/หรือ จุลสาร ดังแสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 4 วารสาร และ/หรือ จุลสารที่อาจารย์อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับ
 การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ *

รายชื่อวารสาร และ/หรือ จุลสาร	จำนวน	ร้อยละ
1. The Information Center Service of the United States Information Agency, Washington, D.C., <u>English Teaching Forum.</u>	21	70
2. The British Council, <u>English Language Teaching</u>	7	23.33
3. The University of Michigan, <u>Language Learning.</u>	5	16.67
4. George Town University, Washington, D.C., <u>TESOL Quarterly.</u>	-	-

จากตารางที่ 4 อาจารย์เป็นจำนวนมากอ่านวารสารชื่อ English Teaching Forum รองลงมาอ่าน English Language Teaching และ Language Learning ตามลำดับ ไม่มีผู้ใดอ่าน TESOL Quarterly เลย

2. รายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียน

เกณฑ์ในการจัดนักศึกษาเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของ
อาจารย์ที่มีต่อเกณฑ์นั้น แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เกณฑ์ในการจัดนักศึกษาเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็น
ของอาจารย์ที่มีต่อเกณฑ์นั้น

เกณฑ์ในการจัด ความคิดเห็น เห็นของ อาจารย์ต่อเกณฑ์นั้น	ผ่าน		ตามลำดับการ ลงทะเบียน		หมวดภาษา อังกฤษจัดให้		ตามใจสมัคร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมแล้ว	4	13.33	-	-	2	6.67	2	6.67
ไม่เหมาะสม	1	3.33	11	36.67	3	10	6	20
ไม่ตอบ	1	3.33	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 5 แสดงว่าอาจารย์ 4 คนใน 30 คน ตอบว่าเกณฑ์ในการจัด
นักศึกษาเข้าชั้นเรียนโดยผ่านการทดสอบนั้นเหมาะสมดีแล้ว มีอาจารย์ 1 คนเห็นว่าเกณฑ์
นี้ไม่เหมาะสม สำหรับเกณฑ์ในการจัดนักศึกษาเข้าชั้นเรียนตามลำดับการลงทะเบียนนั้น
อาจารย์ 11 คน เห็นว่าเกณฑ์นี้ไม่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกันเกณฑ์ในการให้หมวดภาษา
อังกฤษเป็นผู้จัดและให้นักศึกษาเลือกเข้าชั้นเรียนตามใจสมัครนั้น มีอาจารย์เห็นว่าเป็น
เกณฑ์ที่เหมาะสมแล้วอย่างละ 2 คน แต่มีอาจารย์เห็นว่าเกณฑ์ทั้ง 2 นี้ไม่เหมาะสมอย่าง
ละ 3 และ 6 คน ตามลำดับ อาจารย์ 1 คนไม่แสดงความคิดเห็น

จำนวนนักศึกษาในแต่ละหมู่

อาจารย์ 17 คนใน 30 คน ตอบว่านักศึกษาในแต่ละหมู่มี 41 - 45 คน
อาจารย์ 6 คน ตอบว่ามี 36 - 40 คน อาจารย์ 5 คน ตอบว่ามีมากกว่า 46 คน และ
อาจารย์ 2 คน ตอบว่ามีนักศึกษาระหว่าง 30 - 35 คน

3. วิชาไวยากรณ์อังกฤษในระดับวิทยาลัยครู

ตารางที่ 6 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของวิชาไวยากรณ์อังกฤษ

	จำนวน	ร้อยละ
1. จุดมุ่งหมายของวิชาไวยากรณ์อังกฤษในระดับวิทยาลัยครูมีลักษณะ		
ชัดเจนแต่ปฏิบัติตามไวยากรณ์	10	33.33
ชัดเจน และปฏิบัติตามไวยากรณ์	6	20
น้อยเกินไปสำหรับผู้เรียน	5	16.67
มากเกินไปสำหรับผู้เรียน	2	6.67
2. หลักสูตรของวิชาไวยากรณ์อังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้		
ไวยากรณ์ทั้ง การฟัง พูด อ่าน และเขียน		
เพียงพอแล้ว	14	46.67
น้อยกว่าที่ควร	13	43.33
3. การอธิบายถึงลักษณะและเนื้อหา (Content) ของวิชาไวยากรณ์		
อังกฤษ		
ดีแล้ว	16	53.33
ยังไม่ดี	10	33.33
4. ผู้กำหนดลักษณะและเนื้อหา (Content) ของวิชาไวยากรณ์		
อังกฤษ คือ		
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู	12	40
หน่วยศึกษานิเทศก์ และอาจารย์ผู้สอน	7	23.33
ผู้สอนวิชานี้	3	10
อาจารย์ในหมวดภาษาอังกฤษเป็นผู้รวบรวม	2	6.67

จากตารางที่ 6 แสดงว่า อาจารย์จำนวนมากเห็นว่าจุดมุ่งหมายของวิชาไวยากรณ์
อังกฤษในระดับวิทยาลัยครูชัดเจน แต่ปฏิบัติตามไวยากรณ์ ร่องลงมาเห็นว่าชัดเจนและปฏิบัติ
ตามได้ง่าย และเห็นว่าจุดมุ่งหมายของวิชาไวยากรณ์อังกฤษในระดับวิทยาลัยครูนี้เปิดโอกาส
ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไวยากรณ์น้อยเกินไป อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเห็นว่ามากเกินไปสำหรับ
ผู้เรียน

สำหรับโอกาสที่ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ไวยากรณ์นั้น อาจารย์ 14 คนใน 30 คน
เห็นว่าหลักสูตรของวิชานี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกไวยากรณ์เพียงพอแล้ว ในขณะที่อาจารย์
จำนวนเท่า ๆ กันนี้เห็นว่ายังไม่ค่อยกว่าที่ควร

การอธิบายถึงลักษณะ และเนื้อหา (Content) ของวิชาไวยากรณ์อังกฤษที่ปรากฏ
ในหนังสือหลักสูตรนั้น อาจารย์ 16 คนใน 30 คนเห็นว่าดีแล้ว ในขณะที่อาจารย์ 10 คน
ตอบว่ายังไม่ดี

สำหรับผู้ที่กำหนดลักษณะและขอบเขตของวิชานี้ อาจารย์ส่วนมากตอบว่า คือ
หน่วยศึกษานิตเทศก กรมการฝึกหัดครู ร่องลงมาตอบว่าคือหน่วยศึกษานิตเทศก และอาจารย์
ผู้สอน อาจารย์ส่วนน้อยที่ตอบว่า ผู้สอนวิชานี้ และอาจารย์ในหมวดภาษาอังกฤษเป็นผู้รวบรวม
ตามลำดับ

4. แบบเรียน และแบบฝึกหัดเสริม

รายละเอียดเกี่ยวกับแบบเรียนที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์อังกฤษในระดับ
วิทยาลัยครู แสดงไว้ในตารางที่ 7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7 รายละเอียดเกี่ยวกับแบบเรียนที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์อังกฤษ
ในระดับวิทยาลัยครู

	จำนวน	ร้อยละ
1. รายชื่อแบบเรียน		
Angkab & Berg : English Grammar for Thai Speakers	17	56.67
Alexander : Practice and Progress	13	43.33
2. ผู้เลือกแบบเรียน		
หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ	17	56.67
ศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู	4	13.33
ผู้สอนวิชานี้มาก่อน	3	10
ผู้สอนในปัจจุบัน	3	10
3. ลักษณะของแบบเรียนที่ใช้*		
มีเนื้อหาเรียงตามลำดับความยากง่าย	18	60
เหมาะสมกับวิธีสอนที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายของวิชานี้	11	36.67
มีเนื้อหาครบตามหลักสูตร	9	30
ไม่เหมาะสมกับวิธีสอนที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายของวิชานี้	4	13.33
เนื้อหาไม่เรียงลำดับตามความยากง่าย	3	10
เนื้อหาไม่ครบตามหลักสูตร	2	6.67
4. รายชื่อหนังสือที่อาจารย์ต้องการให้ใช้เป็นแบบเรียนแทนเล่มที่ใช้อยู่เดิม		
Angkab & Berg : English Grammar for Thai Speakers	5	16.67
Terry Frederickson : Suan Dusit Material	5	16.67
Geoffrey Broughton : Success With English	3	10
Alexander : Practice and Progress	1	3.33

จากตารางที่ 7 แสดงว่าอาจารย์ 17 คนใน 30 คน ใช้หนังสือ English Grammar for Thai Speakers ของ Angkab และ Berg เป็นหนังสือแบบเรียน
ที่เลือกใช้หนังสือ Practice and Progress ของ Alexander

สำหรับผู้ที่เลือกแบบเรียนนั้น อาจารย์ส่วนมากตอบว่า หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษเป็นผู้เลือก รองลงมาตอบว่า คีตขานีเทศก์ กรมการฝึกหัดครู และอาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่า ผู้ที่สอนวิชานี้มาก่อน และผู้สอนในปัจจุบัน เป็นผู้เลือกอย่างละเท่า ๆ กัน

ในเรื่องลักษณะของแบบเรียนที่ใช้อยู่นั้น อาจารย์เป็นจำนวนมากที่สุดเห็นว่า แบบเรียนภาษาอังกฤษมีเนื้อหาเรียงตามลำดับความยากง่าย รองลงมาเห็นว่าเหมาะสมกับวิธีสอนที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายของวิชานี้ และมีเนื้อหาครบตามหลักสูตร อาจารย์เป็นจำนวนน้อยเห็นว่าแบบเรียนที่ใช้ไม่เหมาะสมกับวิธีสอนที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายของวิชานี้ และเห็นว่าเนื้อหาไม่เรียงลำดับตามความยากง่าย อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเห็นว่าไม่ครบตามหลักสูตร

สำหรับหนังสือที่อาจารย์ต้องการให้ใช้เป็นแบบเรียนแทนเล่มที่ใช้อยู่เดิมนี้ อาจารย์ 5 คนใน 30 คน เสนอให้ใช้ Suan Dusit Material ของ Terry Frederickson และอาจารย์ 3 คน เสนอให้ใช้ Success With English ของ Geoffrey Broughton นอกจากนี้อาจารย์บางคนเสนอให้ใช้ English Grammar for Thai Speakers และ Practice and Progress เป็นหนังสือแบบเรียนต่อไปตามเดิม

สำหรับแบบฝึกหัดเสริมที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในการสอนไวยากรณ์อังกฤษนั้น ได้แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แบบฝึกหัดเสริมที่อาจารย์ใช้ในการสอนไวยากรณ์อังกฤษ

	จำนวน	ร้อยละ
1. แบบฝึกหัดที่ผู้สอนเขียนเอง		
2. แบบฝึกหัดจากหนังสือต่าง ๆ		
Hayden, Pilgrim and Haggard. <u>Mastering American English.</u>	23	76.67
Angkab Palakornkul and Berg, Marlys. <u>English Grammar for Thai Speakers.</u>	19	63.33
Pranninskas, Jean. <u>Rapid Review of the English Grammar.</u>	19	63.33
Alexander, L.G. <u>New Concept English Practice and Progress</u> <u>Supplimentary Written Exercises.</u>	18	60
Allen S.W. <u>Living English Structures.</u>	14	46.67
Dixon, J. Rober <u>Test and Drills in English Grammar</u>	10	33.33
Eckersley, E.C. <u>Brighter Grammar.</u>	10	33.33
บุญเปรี๊ยะ ประจันตทวีบาล และ Blasing, Ann. <u>Workbooks.</u>	8	26.67
Corder, Pit. S. <u>An Intermediate English Practice Book.</u>	5	16.67
Eckersley, E.C. <u>A Comprehensive English Grammar</u> <u>for Foreign Students.</u>	5	16.67
Heaton, B.J. <u>Practice Through Pictures</u> (Drills in <u>English Sentence Patterns.</u>)	4	13.33
Thomas, J.A. and Martinet, V.A. <u>Practical English</u> <u>Grammar Exercises</u> (Book 1-6)		
Etherton, B.R.A. <u>Graded English Exercises for Second-</u> <u>dary Schools.</u> (Book 3).	2	6.67
Heaton, Stocks and Hawkey. <u>English Examination</u> <u>Practice.</u>	2	6.67
Champan, H.R.L. <u>English Grammar and Exercises for</u> <u>Secondary School</u> (Book 1-4).	1	3.33

จากตารางที่ 8 แสดงว่าผู้สอนจำนวนมากใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือต่าง ๆ เป็นแบบฝึกหัดเสริมในการสอนไวยากรณ์อังกฤษ แบบฝึกหัดจากหนังสือที่อาจารย์ใช้มากที่สุดคือ Mastering American English รองลงมาอาจารย์ใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือ English Grammar for Thai Speakers Rapid Review of the English Grammar Practice and Progress และ Living English Structures. อาจารย์เป็นส่วนน้อยใช้ Test and Drills in English Grammar. Brighter Grammar Workbooks. An Intermediate English Practice Book. A Comprehensive English Grammar for Foreign Students Practice Through Pictures (Drills in English Sentence Patterns) และ Practical English Grammar Exercises (Book 1-6) อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือ Graded English Exercises for Secondary Schools. (Book 3) English Examination Practice และ English Grammar and Exercises for Secondary School. (Book 1-4).

5. ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์เกี่ยวกับหลักการสอนและหลักสูตร วิชากรณ์
อังกฤษ ระดับวิทยาลัยครู

ตารางที่ 9 ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์เกี่ยวกับหลักการสอนและหลักสูตร
วิชากรณ์อังกฤษระดับวิทยาลัยครู

	จำนวน ร้อยละ	
ผู้สอนควรมีวิธีฝึกนักเรียนหลาย ๆ วิธีซึ่งจะทำให้การสอนได้รับผลดี และนักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	28	93.33
ความสำเร็จในการสอนวิชากรณ์ คือนักเรียนสามารถเข้าใจ (Comprehension) และใช้ (Expression) ภาษาได้ถูกต้องใน สภาพการณ์ต่าง ๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน	27	90
การสอนโครงสร้างประโยคควรให้นักเรียนเข้าใจรูปประโยค (Form) และความหมาย (Meaning) ของรูปประโยคนั้น ๆ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนเข้าใจและใช้แบบสร้างนั้นได้ในสภาพการณ์ที่เหมาะสม	26	86.67
การสอนวิชากรณ์ควรให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และ เขียน แบบสร้างนั้น ๆ ใด	25	83.33
การสอนวิชากรณ์หรือแบบสร้าง ควรสอนให้สัมพันธ์กับการสอน เสียง และ คำศัพท์	24	80
การสอนวิชากรณ์ควรยึดหลัก การเปรียบเทียบ (Analogy) การเลียนแบบ (Imitation) และการซ้ำ (Repetition)	23	76.67
การสอนวิชากรณ์ควรเน้นโครงสร้างที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ไทยเป็นพิเศษ	22	73.33

ตารางที่ 9 ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์เกี่ยวกับหลักการสอนและหลักสูตร
ไวยากรณ์อังกฤษระดับวิทยาลัยครู (ต่อ)

	จำนวน ร้อยละ	
การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และการฝึก (Practice) มีความสำคัญในการสอนไวยากรณ์เป็นอย่างดี	22	73.33
ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์แบบประโยคต่าง ๆ ได้ เพราะจะช่วยให้ นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างแคลวคล่อง	20	66.67
ในการสอนไวยากรณ์ควรมีการอธิบาย และสรุปกฎเกณฑ์ทุกครั้ง	19	63.33
ในการสอนครูไม่ควรใช้เวลาเกิน 25% ของเวลาทั้งหมดในห้องในการอธิบายกฎเกณฑ์ต่าง ๆ	17	56.67
การฝึกการใช้ภาษาจะทำให้หลังจากที่ผู้สอนแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างนั้น ๆ แล้ว	16	53.33
ไวยากรณ์เป็นวิธีการ (Means) ที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทาง (End) ในการเรียนภาษา คือ นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน	15	50
การที่ผู้เรียนเข้าใจ และจดจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ได้ แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดี	10	33.33
ไม่ควรใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษ	5	16.67
การฝึกการใช้ภาษาควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเขียนให้มากกว่าแบบฝึกหัดปากเปล่า	3	10

ตารางที่ 9 ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์เกี่ยวกับหลักการสอนและหลักสูตร
ไวยากรณ์อังกฤษระดับวิทยาลัยครู (ต่อ)

	จำนวน ร้อยละ	
ในการฝึกปากเปล่า (Oral Drill) ไม่ควรให้นักเรียนฝึกมากนัก เพราะเป็นการเสียเวลา และไม่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น	2	6.67
การสอนไวยากรณ์โดยการอธิบายกฎเกณฑ์ และข้อยกเว้นต่าง ๆ ได้ผลดีกว่าการสอนโดยการฝึก และการนำไปใช้ (Practice & Application)		6.67
การสอนไวยากรณ์ไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์การสอนแต่อย่างใด		3.33
การสอนตามหนังสือเป็นการสอนที่ได้รับความนิยม และถูกต้องเสมอ เพราะฉะนั้น ผู้สอนไม่จำเป็นต้องเตรียมบทเรียนแต่อย่างใด	1	3.33
การสอนไวยากรณ์ควรพยายามให้นักเรียนรู้เนื้อหาให้มากที่สุด	1	3.33
การสอนไวยากรณ์ที่ได้ผลดีวิธีหนึ่งคือ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่ครูได้อธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้ว โดยไม่ต้องมีการฝึกปากเปล่า (Oral Drill)	1	3.33

จากตารางที่ 9 อาจารย์จำนวนมากที่สุดตอบว่า ผู้สอนควรมีวิธีฝึกนักเรียนหลาย ๆ วิธี ซึ่งจะทำให้การสอนได้รับความนิยม และนักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น รองลงมา อาจารย์ตอบว่า ความสำเร็จในการสอนไวยากรณ์คือ นักเรียนสามารถเข้าใจ (Comprehension) และใช้ (Expression) ภาษาได้ถูกต้องในสภาพการณ์ต่าง ๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

การสอนโครงสร้างประโยคควรให้นักเรียนเข้าใจรูปประโยค (Form) และ
ความหมาย (Meaning) ของรูปประโยคนั้น ๆ ซึ่งจะให้นักเรียนเข้าใจ และใช้แบบ
สร้างนั้นได้ในสภาพการณ์ที่เหมาะสม

การสอนไวยากรณ์ควรให้ผู้เรียนมีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน แบบ
สร้างนั้น ๆ ได้

การสอนไวยากรณ์หรือแบบสร้างควรสอนให้สัมพันธ์กับการสอนเสียง และคำศัพท์
การสอนไวยากรณ์ควรยึดหลักการเปรียบเทียบ (Analogy) การเลียนแบบ
(Imitation) และการซ้ำ (Repetition)

การสอนไวยากรณ์ควรเน้นโครงสร้างที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยเป็นพิเศษ
การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และการฝึก (Practice) เป็นสำคัญใน
การสอนไวยากรณ์เป็นอย่างยิ่ง

ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์แบบประโยคต่าง ๆ ได้
เพราะจะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างแคลวคล่อง

ในการสอนไวยากรณ์ควรมีการอธิบาย และสรุปกฎเกณฑ์ทุกครั้ง

ในการสอนครูไม่ควรใช้เวลาเกิน 25% ของเวลาทั้งหมดในห้องในการอธิบาย
กฎเกณฑ์ต่าง ๆ

การฝึกการใช้ภาษาจะทำได้หลังจากที่ผู้สอนแน่ใจว่าผู้เรียน "เข้าใจ" โครงสร้าง
นั้น ๆ แล้ว

ไวยากรณ์เป็นวิธีการ (Means) ที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทาง (End) ในการ
เรียนภาษา คือ นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน
อาจารย์จำนวนน้อยตอบว่า

การที่ผู้เรียนเข้าใจและจดจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ได้ แสดงว่าผู้เรียนมีความ
สามารถในการใช้ไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดี

ไม่ควรใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษ

การฝึกการใช้ภาษาควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เขียนให้มากกว่าแบบฝึกหัด

ในการฝึกปากเปล่า (Oral Drill) ไม่ควรให้นักเรียนฝึกมากนัก เพราะเป็นการเสียเวลา และไม่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

การสอนไวยากรณ์โดยการอธิบายกฎเกณฑ์ และขอยกเว้นต่าง ๆ ได้ผลดีกว่าการสอนโดยการฝึก และการนำไปใช้ (Practice & Application)

อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่า

การสอนไวยากรณ์ไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์การสอนแต่อย่างใด

การสอนตามหนังสือเป็นการสอนที่ได้รับความนิยม และถูกต้องเสมอ เพราะฉะนั้นผู้สอนไม่จำเป็นต้องเตรียมบทเรียนแต่อย่างใด

การสอนไวยากรณ์ควรพยายามให้นักเรียนรู้เนื้อหาให้มากที่สุด

การสอนไวยากรณ์ที่ได้ผลดีวิธีหนึ่งคือ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่ครูได้อธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้ว โดยไม่ต้องมีการฝึกปากเปล่า (Oral Drill)

6. การสอนไวยากรณ์อังกฤษ

6.1 วิธีสอน

ตารางที่ 10 ภาษา และวิธีสอนที่อาจารย์ใช้

	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาษาที่ใช้ในการสอน		
ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย	29	96.67
ภาษาไทย	1	3.33
2. วิธีสอนที่ใช้		
วิธีที่ 1 มีลำดับชั้นในการสอนดังนี้	19	63.33
1. ดึงความสนใจของนักเรียนให้เข้ามาสู่เรื่องที่จะสอน		

ตารางที่ 10 ภาษา และวิธีสอนที่อาจารย์ใช้ (ต่อ)

จำนวน ร้อยละ

2. ให้อตัวอย่างปากเปล่า และ/หรือเขียนบนกระดานดำ
3. สรุปกฎเกณฑ์
4. ฝึกปากเปล่า (Oral Drill) โดยเน้นความสนใจที่ปัญหา
5. ฝึกการนำไปใช้ (Pattern Practice)

วิธีที่ 2 มีลำดับชั้นในการสอนดังนี้

6 20

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง (Reading passage) ซึ่งมีไวยากรณ์เรื่องใหม่ที่ครูจะสอนเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูอธิบายและสรุปกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
3. ครูให้อตัวอย่างเพิ่มเติม และ/หรือให้ทำแบบฝึกหัดเขียน
4. ครูให้ทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์เป็นการบ้าน

วิธีที่ 3 มีลำดับชั้นในการสอนดังนี้

3 10

1. ดึงความสนใจของนักเรียนให้เข้ามาสู่เรื่องที่จะสอน
2. ให้อตัวอย่างปากเปล่า และ/หรือ เขียนบนกระดานดำ
3. ให้นักเรียนซ้ำ (Repeat) ประโยคและให้อตัวอย่างเพิ่มเติม
4. สรุปกฎเกณฑ์
5. ฝึกปากเปล่า (Oral Drill) โดยเน้นความสนใจที่ปัญหา

ตารางที่ 10 ภาษา และวิธีสอนที่อาจารย์ใช้ (ต่อ)

	จำนวน	ร้อยละ
วิธีที่ 4 มีลำดับชั้นในการสอนดังนี้	7	3.33
1. เริ่มบทเรียนด้วยการให้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์		
2. ให้ตัวอย่างการใช้กฎเกณฑ์นั้น ๆ		
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเขียนลงในสมุด		
4. ให้แปลเรื่องที่อ่าน (Reading Passage)		
เป็นภาษาไทย		

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาไทยในการสอน

สำหรับวิธีสอนของอาจารย์นั้น อาจารย์จำนวนมากตอบว่าใช้วิธีสอนที่มีลำดับชั้นในการสอนดังนี้

1. ถึงความสนใจของนักเรียนให้เข้ามาสู่เรื่องที่จะสอน
2. ให้ตัวอย่างปากเปล่า และ/หรือ เขียนบนกระดานดำ
3. สรุปรูปกฎเกณฑ์
4. ฝึกปากเปล่า (Oral drill) โดยเน้นความสนใจที่ปัญหา
5. ฝึกการนำไปใช้ (Pattern Practice)

รองลงมาอาจารย์ตอบว่าใช้วิธีสอนที่มีลำดับชั้นในการสอน ดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง (Reading Passage) ซึ่งมีไวยากรณ์เรื่องใหม่ที่ครูจะสอนเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2. ครูอธิบาย และสรุปรูปกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
3. ครูให้ตัวอย่างเพิ่มเติม และ/หรือให้ทำแบบฝึกหัดเขียน
4. ครูให้ทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์เป็นการบ้าน

อาจารย์จำนวนน้อยใช้วิธีสอนซึ่งมีลำดับชั้นในการสอนดังนี้

1. ดึงความสนใจของนักเรียนให้เข้ามาสู่เรื่องที่จะสอน
2. ให้อตัวอย่างปากเปล่า และ/หรือ เขียนบนกระดานดำ
3. ให้นักเรียนซ้ำ (Repeat) ประโยค และให้อตัวอย่างเพิ่มเติม
4. สรุปกฎเกณฑ์
5. ฝึกปากเปล่า (Oral Drill) โดยเน้นความสนใจที่ปัญหา

อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่าใช้วิธีสอนซึ่งมีลำดับชั้นในการสอนดังนี้

1. เริ่มบทเรียนด้วยการให้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
2. ให้อตัวอย่างการใช้กฎเกณฑ์นั้น ๆ
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเขียนลงสมุด
4. ให้อ่านเรื่องที่น่าสนใจ (Reading Passage) เป็นภาษาไทย

รายละเอียดเกี่ยวกับการสรุปกฎเกณฑ์ (Generalisation) การฝึกและ
กลวิธีในการฝึกปากเปล่า (Oral Drill) และกลวิธีในการฝึกการนำไปใช้ (Pattern
Practice) แสดงไว้ในตารางที่ 11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 11 รายละเอียดเกี่ยวกับการสรุปกฎเกณฑ์ การฝึก และกลวิธีในการ
ฝึกปากเปล่า และกลวิธีในการฝึกการนำไปใช้

	จำนวน ร้อยละ	
1. การสรุปกฎเกณฑ์		
ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป	25	83.33
ให้นักเรียนช่วยกันสรุป	5	16.67
2. การฝึกปากเปล่า		
ให้นักเรียนฝึกปากเปล่าทีละคน เป็นกลุ่ม และทั้งชั้น	22	73.33
ให้นักเรียนฝึกปากเปล่าทั้งชั้น	10	33.33

ตารางที่ 11 รายละเอียดเกี่ยวกับการสรุปกฎเกณฑ์ การฝึก และกลวิธีในการ
ฝึกปากเปล่า และกลวิธีในการฝึกการนำไปใช้ (ต่อ)

	จำนวน	ร้อยละ
ให้นักเรียนฝึกปากเปล่าเป็นกลุ่ม	5	16.67
ให้นักเรียนฝึกปากเปล่าที่ละคนอย่างทั่วถึง	2	6.67
3. กลวิธีในการฝึกปากเปล่า		
การแทนที่คำ (Substitution)	28	93.33
การซ้ำ (Repetition)	23	76.67
การเปลี่ยนรูปประโยค (Transformation)	20	66.67
การสับที่คำ (Conversion)	15	50
การรวมประโยค (Integration)	9	30
4. กลวิธีในการฝึกการนำไปใช้		
บทสนทนา (Dialogue)	23	76.67
การฝึกกระสวนประโยค (Pattern Practice)	22	73.33
การเขียน (Writing)	21	70
การอ่าน (Reading)	18	60
ฝึกโดยการใช้อสถานการณ์ (Situational Drill)	15	50

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าการสรุปกฎเกณฑ์นั้น อาจารย์เป็นจำนวนมาก
ตอบว่า ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป อาจารย์เป็นจำนวนน้อยตอบว่าให้นักเรียนช่วยกันสรุป
สำหรับการฝึกปากเปล่า อาจารย์จำนวนมากตอบว่าให้นักเรียนฝึกปากเปล่าที่ละคน
เป็นกลุ่ม และทั้งชั้น รองลงมาให้นักเรียนฝึกปากเปล่าทั้งชั้น และให้นักเรียนฝึกปากเปล่า
เป็นกลุ่ม ตามลำดับ มีอาจารย์จำนวนน้อยที่สุดที่ให้นักเรียนฝึกปากเปล่าที่ละคนอย่างทั่วถึง

สำหรับกลวิธีในการฝึกปากเปล่า อาจารย์จำนวนมากที่สุดตอบว่าใช้วิธีแทนที่คำ (Substitution) รองลงมาใช้ การซ้ำ (Repetition) การเปลี่ยนรูปประโยค (Transformation) และการสลับที่คำ (Conversion) ตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่าใช้วิธีรวมประโยค (Integration)

ในการฝึกการนำไปใช้ อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้บทสนทนา (Dialogue) รองลงมาใช้ การฝึกกระสวนประโยค (Pattern Practice) การเขียน (Writing) การอ่าน (Reading) และฝึกโดยการใส่สถานการณ์ (Situational Drill) ตามลำดับ

ในการสอนตามวิธีสอนของอาจารย์นั้น อาจารย์ 28 คนใน 30 คน ตอบว่าไม่ได้สอนตามลำดับขั้นของการสอนอย่างเคร่งครัด

สาเหตุที่อาจารย์ไม่ได้สอนตามลำดับขั้น อาจารย์ 26 คนใน 30 คน ตอบว่าขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่จะสอน อาจารย์ 19 คน ตอบว่าขึ้นอยู่กับพัฒนาการภาษาอังกฤษของนักเรียน อาจารย์ 12 คน เห็นว่าบางขั้นไม่จำเป็น และอาจารย์ 6 คน ตอบว่าไม่มีเวลาพอ

ลำดับขั้นในการสอนที่อาจารย์คัดแปลงใช้สอนนักเรียน แสดงไว้ในตารางที่ 12
ต่อไปนี้เป็น

ตารางที่ 12 ลำดับชั้นในการสอนที่อาจารย์ดัดแปลงใช้สอนนักเรียน

ชั้น	1		2		3		4		5		6		7		8		9	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ครูอธิบาย ตัวอย่างบน กระดานดำ	17	56.67	5	16.67					1	3.33								
ข. ครูสรุปกฎ เกณฑ์			4	13.33	3	10	5	16.67	3	10							1	3.33
ค. ให้นักเรียน สรุปกฎเกณฑ์			10	33.33	9	30	3	10										
ง. ให้นักเรียน ฝึกปากเปล่า	2	6.67	6	20	9	30	5	16.67	1	3.33	1	3.33			1	3.33		
จ. ให้นักเรียน ฝึกการนำ ไปใช้					3	10	5	16.67	10	33.33	3	10			2	6.67	1	3.33
ฉ. ให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัด ในหนังสือ					1	3.33	4	13.33	3	10	9	30	5	16.67				
ช. ให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัด เสริม							2	6.67	2	6.67	4	13.33	6	20	3	10	3	10

ตารางที่ 12 ลำดับชั้นในการสอนที่อาจารย์คัดแปลงใช้สอนนักเรียน (ต่อ)

ชั้น	1		2		3		4		5		6		7		8		9	
	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ	จำ	นวน รอยละ
ข. ใ้หน้กเรียน อ่านเรื่องใน หนังสือเรียน	3	10	1	3.33					1	3.33	3	10	3	10	5	16.67	1	3.33
ฃ. ใ้หน้กเรียน อ่านเรื่องที่ ครูนำมาเสริม การเรียน ไวยากรณ	2	6.67			1	3.33	2	6.67			2	6.67	2	6.67	2	6.67	7	23.33

จากตารางที่ 12 แสดงว่าอาจารย์จัดลำดับชั้นของการสอนดังนี้

- ชั้นที่ 1 อาจารย์ 17 คนใน 30 คน เลือก ข้อ ก. อาจารย์จำนวนน้อยเลือกข้อ ข. ง. และ ฉ. ตามลำดับ
- ชั้นที่ 2 อาจารย์ 10 คนใน 30 คน เลือกข้อ ค. รองลงมาเลือก ข้อ ง. ก. และ ข. ตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเลือก ข้อ ข.
- ชั้นที่ 3 อาจารย์เลือกข้อ ค. และ ง. ซอละ 9 คน รองลงมาเลือกข้อ ข. และ จ. จำนวนเท่า ๆ กัน อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเลือก ข้อ ฉ.

- ชั้นที่ 4 อาจารย์ เลือกชื่อ ช.ง. และ จ.อย่างละ 5 คน รองลงมาเลือกชื่อ ฉ. และ ข.ตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด เลือก ชื่อ ฉ.
- ชั้นที่ 5 อาจารย์ 10 คนใน 30 คน เลือกชื่อ จ. รองลงมาเลือกชื่อ ช. ฉ. ข. และ ฉ. ตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเลือกชื่อ ง. ข.
- ชั้นที่ 6 อาจารย์ 9 คนใน 30 คน เลือกชื่อ ฉ. รองลงมาเลือกชื่อ ช. จ. และ ข. ตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเลือก ชื่อ ง.
- ชั้นที่ 7 อาจารย์ 6 คนใน 30 คน เลือกชื่อ ข. รองลงมาเลือกชื่อ ฉ. และ ข. อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเลือกชื่อ ฉ.
- ชั้นที่ 8 อาจารย์ 5 คนใน 30 คน เลือกชื่อ ข. รองลงมาเลือกชื่อ ช. จ. และ ฉ. อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดเลือกชื่อ ง.
- ชั้นที่ 9 อาจารย์ 7 คนใน 30 คนเลือกชื่อ ฉ. รองลงมาเลือกชื่อ ข. อาจารย์ จำนวนน้อยที่สุดเลือกชื่อ ช. จ. และ ข.

รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการสอนของอาจารย์แสดงไว้ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ปัญหาในการสอน *

	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู		
ไม่มี	10	33.33
มี	19	63.33
- การใช้อุปกรณ์การสอน	14	13.33
- การพูด	8	26.67
- การออกเสียง	7	23.33
- ความรู้ในเนื้อหาวิชา	4	13.33
- วิธีสอน	3	10
- การเตรียมบทเรียน	1	3.33

ตารางที่ 13 ปัญหาในการสอน (ต่อ)

	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน		
ไม่มี	1	3.33
มี	28	93.33
- นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน	27	90
- จำนวนนักเรียนในห้องหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป	22	73.33
- นักเรียนไม่สนใจเรียน	5	16.67
3. ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียน		
ไม่มี	5	16.67
มี	24	80
- แบบฝึกหัดอ่านเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์มีไม่พอ	17	56.67
- แบบฝึกหัดและบทฝึกมีน้อยเกินไป	12	40
- มีปัญหาในการเลือกแบบฝึกหัดมาเสริม	9	30
- ไม่มีหนังสือคู่มือครู	5	16.67

จากตารางที่ 13 อาจารย์ 19 คนใน 30 คนตอบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์เอง อาจารย์ 10 คนตอบว่าไม่มีปัญหา อาจารย์ 1 คนไม่แสดงความคิดเห็น

อาจารย์จำนวนมากตอบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน รองลงมาตอบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการพูด การออกเสียง ความรู้ในเนื้อหาวิชา และวิธีสอนตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่ามีปัญหาในการเตรียมบทเรียน

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนนั้น อาจารย์ 28 คนใน 30 คนตอบว่ามี อาจารย์ 1 คน ตอบว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนเลย อาจารย์ 1 คนไม่แสดงความคิดเห็น

ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนที่อาจารย์จำนวนมากตอบว่ามี คือผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน รองลงมาอาจารย์ตอบว่าจำนวนนักเรียนในห้องหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่า นักเรียนไม่สนใจเรียน

ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียน

อาจารย์ 24 คนใน 30 คนตอบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียน อาจารย์ 5 คนตอบว่าไม่มีปัญหา อาจารย์ 1 คน ไม่แสดงความคิดเห็น

ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนที่อาจารย์จำนวนมากตอบคือ แบบฝึกหัดอ่านเพื่อเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ไม่พอ จำเป็นต้องหามาเสริม รองลงมาอาจารย์ตอบว่า แบบฝึกหัด และบทฝึกมีน้อยเกินไป และมีปัญหาในการเลือกแบบฝึกหัดมาเสริม อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่าไม่มีหนังสือคู่มือครู

6.2 วิธีตรวจงานนักเรียน

ผู้ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน

อาจารย์ 29 คนใน 30 คนตอบว่าเป็นผู้ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน อาจารย์ 3 คนตอบว่าให้นักเรียนเป็นผู้ตรวจ อาจารย์ 2 คนตอบว่าเพื่อนนักเรียนเป็นผู้ตรวจ

การตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน

อาจารย์ 28 คนใน 30 คน ตอบว่าตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนในสมุดแบบฝึกหัด อาจารย์ 9 คน ตอบว่าตรวจบนกระดานดำ

สถานที่

อาจารย์ 28 คนใน 30 คนตอบว่าตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนนอกห้องเรียน อาจารย์ 11 คนตอบว่าตรวจในห้องเรียน

วิธีตรวจ

อาจารย์ 27 คนใน 30 คนตอบว่าตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนโดยขีดเครื่องหมาย ถูก - ผิด และแก้ที่ผิดให้ด้วย อาจารย์ 2 คนตอบว่าขีดเครื่องหมายถูก-ผิด แต่ไม่แก้ที่ผิดให้ อาจารย์ที่เหลือ 1 คนตอบว่าขีดเครื่องหมาย ถูก-ผิด โดยไม่บอกที่ผิด

การสนับสนุนให้นักเรียนตรวจแก้ที่ผิด
 อาจารย์ 20 คนใน 30 คนสนับสนุนให้นักเรียนตรวจแก้ที่ผิดทุกครั้ง
 อาจารย์ 8 คนตอบว่าสนับสนุนให้นักเรียนตรวจแก้ที่ผิดเป็นบางครั้ง อาจารย์ 2 คนไม่แสดง
 ความคิดเห็น

6.3 การทดสอบ

รายละเอียดเกี่ยวกับความมอຍของการทดสอบ ระยะเวลาที่ทำการทดสอบและการ
 ทดสอบกลางเทอมและปลายเทอม แสดงไว้ในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความมอຍของการทดสอบ ระยะเวลาที่ทำการทดสอบ และการทดสอบ
 กลางเทอม และปลายเทอม

	จำนวน	ร้อยละ
1. ทานทดสอบนักเรียนมอຍเพียงใด*		
เทอมละ 2 ครั้ง	10	33.33
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	7	23.33
เดือนละ 1 ครั้ง	5	16.67
สัปดาห์ละ 2 ครั้ง	4	13.33
ทุกชั่วโมง	2	6.67
2. ทานทดสอบเมื่อใด*		
กลางเทอม	19	63.33
แฉวแทนจะเห็นสมควร	16	53.33
ปลายเทอม	14	46.67
หลังจากที่สอนไปไคระยะเวลาหนึ่งตามที่ตกลงกันไว้	11	36.67

ตารางที่ 14 ความบ่อยของการทดสอบ ระยะเวลาที่ทำการทดสอบ และการทดสอบกลางเทอม และปลายเทอม (ต่อ)

	จำนวน รอยละ	
3. การทดสอบกลางเทอม และปลายเทอม		
ท่านทดสอบนักเรียนของท่านร่วมกับนักเรียนของอาจารย์ ทั้งหมดที่สอนวิชาเดียวกัน	27	90
ท่านทดสอบเฉพาะนักเรียนของท่าน	3	10

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าอาจารย์ส่วนมากทดสอบนักเรียนเทอมละ 2 ครั้ง รองลงมาสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เดือนละ 1 ครั้ง และสัปดาห์ละ 2 ครั้งตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดตอบว่าทำการทดสอบนักเรียนทุกชั่วโมง

สำหรับระยะเวลาที่ทำการทดสอบนั้น อาจารย์ส่วนมากทดสอบนักเรียนกลางเทอม รองลงมาตอบว่าจะทำการทดสอบเมื่อเห็นว่าสมควรเมื่อปลายเทอม และหลังจากที่สอนไปได้ระยะหนึ่งตามที่ตกลงกันไว้ตามลำดับ

ในการทดสอบกลางเทอม และปลายเทอมนั้น อาจารย์จำนวนมากตอบว่าทดสอบนักเรียนของตนร่วมกับนักเรียนของอาจารย์ทั้งหมดที่สอนวิชาเดียวกัน ในขณะที่อาจารย์ที่เหลือตอบว่าทดสอบเฉพาะนักเรียนของตนเท่านั้น

รายละเอียดเกี่ยวกับกลวิธีที่อาจารย์ใช้ทดสอบนักเรียนในชั่วโมงเรียน แสดงไว้ในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 กวีวิธีทดสอบนักเรียนในชั่วโมงเรียน*

	จำนวน	ร้อยละ
1. ทดสอบความเข้าใจ (Comprehension)	30	100
ตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง	24	80
ให้นักเรียนตอบคำถามจากรูปภาพ	13	43.33
ออกคำสั่ง หรือพูดประโยคให้นักเรียนทำท่าทาง (Action)	7	23.33
2. ทดสอบการแสดงออก (Expression)		
- การพูด (Oral Expression)	27	90
ให้นักเรียนตอบคำถาม	24	80
ให้นักเรียนเติมประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์	14	46.67
ออกคำสั่งหรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนพูดประโยคที่ต้องการออกมา	13	43.33
ให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยค	13	43.33
ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับรูปภาพ	8	26.67
- การเขียน (Written Expression)	29	96.67
ให้นักเรียนเติมประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์	20	66.67
ให้นักเรียนรวมประโยค	18	60
ให้นักเรียนตอบคำถาม	17	56.67
ให้นักเรียนเรียงประโยค	17	56.67
ออกคำสั่งหรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนเขียนประโยคที่ต้องการออกมา	16	53.33
ให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยค	16	53.33
ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับรูปภาพ	10	33.33

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่าอาจารย์ทั้งหมดทดสอบความเข้าใจ วิธีทดสอบความเข้าใจที่อาจารย์ใช้มากที่สุดคือ การตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ร่องลงมาอาจารย์ให้นักเรียนตอบคำถามจากรูปภาพ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดออกคำสั่งหรือพูดประโยคให้นักเรียนทำท่าทาง (Action) ตามลำดับ

สำหรับการทดสอบการแสดงออกนั้น อาจารย์ 27 คนใน 30 คนทดสอบการแสดงออกโดยการให้นักเรียนพูด (Oral Expression) วิธีทดสอบที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้คือให้นักเรียนตอบคำถาม ร่องลงมาอาจารย์ให้นักเรียนเติมประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ อาจารย์ออกคำสั่ง หรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนพูดประโยคที่ต้องการออกมา และให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยคตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับรูปภาพ

อาจารย์ 29 คนใน 30 คน ทดสอบการแสดงออกโดยให้นักเรียนเขียน (Written Expression) วิธีการทดสอบที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้ คือให้นักเรียนเติมประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ ร่องลงมาให้นักเรียนรวมประโยค ให้เรียงประโยค อาจารย์ออกคำสั่ง หรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนเขียนประโยคที่ต้องการออกมา และให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยคตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับรูปภาพ

กลวิธีที่อาจารย์ใช้ทดสอบนักเรียนในการทดสอบกลางเทอมและปลายเทอมแสดงไว้ในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 กลวิธีทดสอบกลางเทอมและปลายเทอม

	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อทดสอบแบบให้เขียน	23	76.67
ให้เติมประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์	19	63.33
ให้นักเรียนตอบคำถาม	18	60
ให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยค	16	53.33
ให้รวมประโยค	15	50
ให้เรียงประโยค	13	43.33
ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับรูปภาพ	5	16.67
2. ข้อทดสอบแบบปรนัย	18	60

จากตารางที่ 16 อาจารย์จำนวนมากใช้ข้อทดสอบแบบให้เขียนในการทดสอบกลางเทอม และปลายเทอม วิธีการทดสอบที่อาจารย์ใช้มากที่สุดคือ ให้นักเรียนเติมประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ รองลงมาให้นักเรียนตอบคำถาม ให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยค ให้รวมประโยค และให้เรียงประโยค ตามลำดับ อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับรูปภาพ

สำหรับข้อทดสอบแบบปรนัยนั้น อาจารย์ 18 คนใน 30 คนใช้ในการทดสอบกลางเทอมและปลายเทอม

รายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้คะแนน และการเฉลยข้อทดสอบ แสดงไว้ในตาราง
ที่ 17

ตารางที่ 17 รายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้คะแนน และการเฉลยข้อทดสอบ

	จำนวน ร้อยละ	
หลังการทดสอบทุกครั้ง		
ท่านเฉลยข้อทดสอบพร้อมทั้งแจ้คะแนนนักเรียน	21	70
ท่านแจ้คะแนนนักเรียน แต่ไม่เฉลยข้อทดสอบ	6	20
ท่านเฉลยข้อทดสอบแต่ไม่แจ้คะแนนนักเรียน	2	6.67
ท่านไม่เคยเฉลยข้อทดสอบ และไม่เคยแจ้คะแนนนักเรียน	1	3.33

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่าอาจารย์จำนวนมากเฉลยข้อทดสอบพร้อมทั้งแจ้คะแนนนักเรียนหลังการทดสอบทุกครั้ง อาจารย์จำนวนน้อยแจ้คะแนนนักเรียน แต่ไม่เฉลยข้อทดสอบ และเฉลยข้อทดสอบแต่ไม่แจ้คะแนนนักเรียน อาจารย์จำนวนน้อยที่สุดไม่เคยเฉลยข้อทดสอบ และไม่เคยแจ้คะแนนนักเรียน

สำหรับการนำผลที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงการสอนนั้น อาจารย์ส่วนมากจะพิจารณาทำการสอนใหม่ในเรื่องที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่ โดยเปลี่ยนแปลงวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนเป็นพิเศษ และในขณะเดียวกันให้นักเรียนฝึกการใช้ไวยากรณ์ในเรื่องนั้น ๆ เพิ่มมากขึ้นด้วย เช่นอาจจะให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม และในบางกรณีอาจารย์จะสอนซ่อมเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นหมู่

ตอนที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ

ในการที่จะศึกษาวรรณคดีที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอน แบบเรียน แบบฝึกหัดเสริม และหนังสืออ้างอิงต่างกันจะมีสัมฤทธิ์ผลในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษต่างกันหรือไม่เพียงใด ในการนี้ผู้วิจัยจะต้องรวมนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอน แบบเรียน แบบฝึกหัดเสริมและหนังสืออ้างอิงอย่างเดียวกันไว้กลุ่มเดียวกัน แล้วนำค่าเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลของการใช้ไวยากรณ์อังกฤษในแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน แต่เนื่องจากอาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งใช้วิธีสอน แบบเรียน แบบฝึกหัดเสริม และหนังสืออ้างอิงคล้ายคลึงกันส่วนใหญ่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องศึกษาสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์คะแนนวิชาไวยากรณ์อังกฤษ ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประชากรชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้นปีที่ 2 จำนวน 300 คน ทั้ง 6 วิทยาลัย แบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน แต่ละวิทยาลัยได้คะแนนเฉลี่ย (Mean) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ 1	=	37.22
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ 2	=	39.57
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ 3	=	40.92
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ 4	=	41.92
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ 5	=	44.57
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ 6	=	52.24

เพื่อจะศึกษาว่าความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้นำคะแนน ของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ซึ่งปรากฏผลดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 18 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนสัมฤทธิผลในการ
ใช้ไวยากรณ์อังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้ง 6 วิทยาลัย

(Summary : Analysis of Variance)

แหล่งความแปรปรวน (Source of Variance)	df	SS	MS	$F = \frac{MS_a}{MS_w}$
ระหว่างกลุ่ม (Among Groups)	5	7230.937	1446.187	7.551*
ภายในกลุ่ม (Within Groups)	294	56307.66	191.522	xxx
ทั้งหมด (Total)	299	63538.597	xxx	xxx

$$* P < .01 \quad .01 F(5,294) = 2.26$$

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่านักศึกษาในวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง มีสัมฤทธิผลในการ
ใช้ไวยากรณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยครู 6 แห่ง ด้วยวิธีของ ดันคัน¹ (Duncan's New Multiple Range Test) ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทุกคู่ของสัมฤทธิ์ผลในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยครู 6 แห่ง

	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	L
Mean	37.22	39.57	40.92	41.92	44.57	52.24	
n	50	50	50	50	50	50	
1 (37.22)	0	2.350	3.700	4.700	7.350	15.020*	$L_2=7.129$
2 (39.57)		0	1.350	2.350	5.00	12.670*	$L_3=7.429$
3 (40.92)			0	1.00	3.650	11.320*	$L_4=7.632$
4 (41.92)				0	2.650	10.320*	$L_5=7.785$
5 (44.57)					0	7.670*	$L_6=7.906$

*P < .01

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่าโดยเฉลี่ยแล้ว นักศึกษาในกลุ่มที่ 6 มีสัมฤทธิ์ผลในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนสัมฤทธิ์ผลในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ไม่แตกต่างกัน

¹Allen L. Edwards, Experimental Design in Psychological Research (New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1960), pp. 136-137.

ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาในวิทยาลัยต่าง ๆ ปรากฏว่านักศึกษาในกลุ่มที่ 6 โดยเฉลี่ยแล้วมีสัมฤทธิ์ผลในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษสูงกว่านักศึกษาในอีก 5 กลุ่มที่เหลือ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์อังกฤษของอาจารย์ในกลุ่มนี้ พบว่ามีลักษณะที่กลุ่มอื่น ๆ อีก 5 กลุ่มไม่มี และมีผลในการทำให้สัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น ดังนี้

1. หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ และอาสาสมัครอเมริกันได้ร่วมกันแต่ง Workbook ขึ้นใช้คู่กับหนังสือ Practice and Progress ซึ่งเป็นแบบเรียนหลักสำหรับวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (อ.1 - อ.5)

2. ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ อาจารย์ผู้สอนทุกคนใช้ Workbook เป็นหลัก จึงทำให้การสอนของอาจารย์เป็นมาตรฐานเดียวกันโดยส่วนรวม

3. การสอนไวยากรณ์อังกฤษของวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ได้ยึดหนังสือ หรือตำราเล่มใด โดยเฉพาะ แต่เป็นการสอนไวยากรณ์ให้สัมพันธ์กับเรื่องที่น่าสนใจซึ่งปรากฏอยู่ในแบบเรียนหลัก ฉะนั้น จึงต้องมีหนังสือคู่มือครูสำหรับให้อาจารย์ใช้เป็นบทเรียนประกอบในการสอน

ใน Workbook แต่ละเล่มจะมีบทฝึก และแบบฝึกหัดสำหรับการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และโครงสร้างไวยากรณ์ (Structures) ที่ผู้เรียนจะพบในเรื่องที่อ่านของแต่ละบทอย่างพร้อมมูล นอกจากนี้ยังมีคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และหัวข้อสำหรับการอภิปรายด้วย

สำหรับบทฝึก และแบบฝึกหัดไวยากรณ์นั้นเปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึก (Practice) ไวยากรณ์อย่างพอเพียง ทั้งในการฝึกปากเปล่า และในการเขียน

ในการฝึกการนำไปใช้ (Pattern Practice) นั้น ผู้เรียนมีโอกาสฝึกอย่างกว้างขวางและสมบูรณ์กว่า กล่าวคือ จากแบบฝึกหัดไวยากรณ์โดยตรง บทสนทนา เรื่องที่อ่าน การตอบคำถาม ความเข้าใจของเรื่องที่อ่าน การอภิปรายในหัวข้อที่กำหนดให้ และการเขียนเรียงความสั้น ๆ เป็นต้น ซึ่งวิธีต่าง ๆ เหล่านี้ นักศึกษาจะต้องใช้ไวยากรณ์ที่เรียนมาทั้งสิ้น ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า การเรียนไวยากรณ์ของนักศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) ด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างหนักหน่วง และสม่ำเสมอที่สุด

4. โดยที่ Workbook ช่วยแบ่งเบาภาระในการเตรียมการสอนของอาจารย์
ทำให้อาจารย์มีเวลาเอาใจใส่ และตรวจงานของนักศึกษาเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึงมากขึ้น